

בע"ח (חיפה) 54463-04-13 - אחמד זובידאת (עציר נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 54463-04-13 - אחמד זובידאת (עציר נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

בע"ח (חיפה) 54463-04-13

אחמד זובידאת (עציר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[18.06.2013]

בפני כב' השופט רון שפירא

החלטה

זו היא בקשה שנייה מטעם המבקש לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 (להלן - "החסד"פ);.

את הרקע לבקשה פירטתי בהחלטתי מיום 16.5.13 שניתנה בבקשה קודמת באותו העניין. יצוין בקצרה כי נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח ועבירות נוספות.

עניינה של הבקשה בפני דומה לקודמתה. המבקש טען כי קיימים חומרי חקירה שלא נמסרו לידי.

ראשית, המבקש טען כי לא נמסר לידי תיעוד לגבי תפיסת מכשיר הטלפון הסלולארי שהיה ברשות המנוחה, וכן אין כל תיעוד לגבי מי תפס אותו, היכן ומתי. לטענתו, כל שקיים בתיק הוא מזכר בקשר לפריקה פיזית שנעשתה למכשיר.

שנית, המבקש טען כי יש להעביר לידי את כל חומר הראיות הנוגע לשלושת המנויים הסלולאריים שהיו ברשות

המנוחה, כולל פלטי שיחות ואיכונים של המנויים הנ"ל. לטענתו כל מה שיש בחומר הראיות הנוגע לאותם מנויים הוא מזכר, המעיד על עריכת מחקרי תקשורת של שלושת המנויים.

שלישית, המבקש טען כי הועברו לידי פלטי שיחות ואיכונים הטלפון של המנוחה עד ליום 4.1.13 ואילו מחומר החקירה עולה כי נתונים אלו נערכו עד ליום 7.1.13. המבקש טען כי לא קיבל לידי את החומר הנוגע למועדים שלאחר

4.1.13.

רביעית, המבקש טען כי עד היום לא ניתנה לו תשובה האם בוצע "איכון בזמן אמת" למכשיר הטלפון של המנוחה, קרי איכון לאחר שדווח על היעדרותה, ביקש לקבל לידי איכון בזמן אמת לגבי כל אחד מהמכשירים הסלולאריים שהיו ברשות המנוחה.

חמישית, המבקש ביקש לקבל לידיו את כל חומר החקירה הנוגע לחשדות נגד חאלד זובידאת, וכן את איכוני הטלפון הנייד שלו, זאת לנוכח המזכר המעיד על הסכמתו של חאלד זובידאת לביצוע האיכון.

באשר לחומר החסוי בתיק, המשיב טען כי לא קיבל לידיו פרפראזות לגבי חלקים מהחומרים החוסים תחת תעודת החיסיון אותה הגישה המשיבה. המבקש הפנה גם לסעיף 6 לתעודה, שמטיל חיסיון על זהותו של מוסר ידיעה מודיעינית (שמספרה 13-0014-886). לטענתו התעודה אינה מטילה חיסיון על עדותו של אותו מוסר ידיעה, וכן אין חיסיון לגבי מתי אותו אדם ראה את הדברים המתוארים בידיעה, לפיכך הפרפראזה שנמסרה לו לעניין אותה ידיעה חסויה אינה עונה על הוראות תעודת החיסיון.

לבסוף טען המבקש כי המשיבה העבירה לידיו פלטי שיחות רבים ללא שם של בעלי מספרי הטלפון וללא כל פירוט באשר למתי הופקו נתוני תקשורת מאותם מספרים, לפיכך המבקש טען כי על המשיבה להעביר להגנה רשימה מסודרת המפרטת למי שייכים מחקרי התקשורת.

המשיבה מצדה לא חלקה על זכותו של המבקש לקבל לידיו את החומר המבוקש, וטענה כי כל חומר הראיות שאינו חסוי הועבר למבקש במלואו, לרבות רשימת צווי התקשורת וחומר החקירה בתיק.

באשר למנויים הסלולאריים האחרים שהיו ברשות המנוחה, המשיבה טענה כי לפי חומר החקירה נראה כי אותם מנויים לא היו פעילים כלל במועדים הרלוונטיים לאישום, ואף אחד מהם היה פעיל ליומיים בלבד, לפיכך לא היה צורך בביצוע איכון לאותם מנויים.

באשר לתפיסת מכשירי הטלפון, המשיבה טענה כי המכשירים לא נתפסו, ובעצם מדובר במספרי טלפון שעלו מתוך עדויותיהם של עדים בתיק. לגבי המכשיר שאכן נתפס, המשיבה טענה כי אין מזכר המתעד את התפיסה, אך טענה כי מדובר במכשיר שלא היה בשימוש המנוחה בפועל, ובעצם הוא נמסר על ידי בתה של המנוחה. המשיבה ציינה כי תמסור לידי המבקש מזכר משלים לעניין זה. לעניין ממצאי הפריקה הפיזית של המכשיר, המשיבה טענה כי הם הועברו במלואם להגנה.

לעניין פלטי שיחות המנוחה עד ליום 7.1.13, המשיבה ציינה כי הם הועברו במלואם להגנה, וכי בעצם לא היו שיחות כלל בתאריכים האלו.

לגבי חאלד זובידאת ציינה המשיבה כי כל החומר נמצא בתיק. לטענתה הוא לא נחקר תחת אזהרה ולא נחשד ברצח, אם כי במזכר של החוקר אברמוביץ' נראה כי הוא התבקש לעכבו לחקירה אך לא לעצור אותו.

לגבי האיכון בזמן אמת, המשיבה טענה כי מדובר בפעולות שחוסות תחת תעודת החיסיון. לגבי הידיעה המודיעינית, המשיבה טענה כי הועבר להגנה תוכן הידיעה במלואו. לגבי הפרפראזות של שאר החומר החסוי, השיבה ב"כ המאשימה במידה וניתן יהיה להעביר פרפראזות להגנה, היא תעשה זאת, והדגישה כי היא תשיב לעניין זה במסגרת הדיון הנוגע לכך.

דיון והכרעה

הצדדים פירטו ארוכות את טענותיהם, אולם עיקר המחלוקת ביניהם הוא מצומצם מאוד. המבקש טוען כי לא קיבל לידיו את החומרים המפורטים לעיל ואילו המשיבה טענה כי כל החומר הגלוי הועבר למבקש במלואו. למעשה אין מחלוקת בעיקרם של דברים על זכות ב"כ המבקש לקבל את החומר המבוקש. המחלוקת היא האם החומר המבוקש נמסר בפועל או שהוא חסר בין מכלול חומרי החקירה שהועברו ליד ב"כ המבקש. לעניין זה, וכאשר ב"כ המאשימה טוענת כי מסרה את כל החומר המפורט ברשימה לידי ההגנה, ובכל מקרה מוכנה להשלים חוסרים, ככל שיש כאלו, עומדת למאשימה חזקת תקינות פעולתה [בש"פ 3553/13 איציק מור ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.6.2013) במקרה זה הפתרון היעיל והראוי ביותר הוא לערוך פגישה מרוכזת בין נציג ההגנה לנציג המשיבה, לאחר שנציג ההגנה יעבור על רשימת חומר החקירה וכן על חומר הראיות המצוי בידו, וילבנו יחדיו את סוגיית החומרים החסרים, ובמידת הצורך, יועתקו שוב החומרים החסרים.

מצאתי לנכון להעיר כי הנחת היסוד במקרים אלו היא שהתביעה פועלת במקצועיות והגינות, ראו לעניין זה: "המלאכה של מיון החומר שנאסף בתיק החקירה מסורה כאמור בידי המשטרה והפרקליטות. הנחת היסוד היא כי גורמים אלה מבצעים את מלאכתם נאמנה ובאופן מקצועי ונטול פניות, ומשכך "בשלב זה של קביעת היקף 'חומר החקירה' המועמד לרשות הסניגוריה חייבים כל הנוגעים בדבר לסמוך על הגינותם, מומחיותם, ניסיונם ושיקול-דעתם הנאות של נציגי התביעה הכללית" (עניין צוברי, 633; ראו גם: בש"פ 1372/96 דרעי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 177, 183 (1996) (להלן: עניין דרעי); בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (לא פורסם, 6.8.2001); עניין מסארווה, 382). [בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו, פסקה 23 (פורסם בנבו, 13.8.2009)]. לפיכך, לא מצאתי לנכון להורות למשיבה להעביר למבקשים את חומר החקירה פעם נוספת, משום שהנחת היסוד היא שהחומר הועבר במלואו. במקרה זה על הצדדים לשתף פעולה באופן מסודר שימנע הגשת בקשות מרובות לבית המשפט, כאשר בפועל אין מחלוקת בין הצדדים לגביהן.

באשר לבקשת המבקש לקבל לידיו איכונים של המנויים הסולאריים האחרים שהיו ברשות המנוחה, אין בדעתי להיעתר לבקשה. החומר הקיים לגבי אותם מנויים מעיד כי הם לא היו פעילים במועדים הרלוונטיים לאישום, ואף הם לא היו פעילים תקופת-מה לפני המועדים לאישום. סבורני כי אין המדובר בחומרים רלוונטיים לאישום, במיוחד נוכח הראיות בתיק המעידות על כך שברשות המנוחה היה טלפון אחד פעיל. באשר לעד חאלד זובידאת, מדובר בעצם באחיו של המבקש, אשר המשטרה רצתה לעכבו לחקירה. גם כאן לא מצאתי לנכון לתת כל הוראה למשיבה בעניין. המבקש יוכל לפנות לעדותו של חאלד בתיק ולעין בחקירתו. יודגש כי המשיבה לא ציינה כי קיים חומר חסוי לעניין זה, לפיכך, ובהתאם לתשובת המשיבה, כל החומר הנוגע לכך אמור להיות בידי המבקש.

באשר למידע החסוי, לרבות האיכונים בזמן אמת, סבורני כי המסגרת הראויה לכך היא במסגרת בקשת לגילוי ראיה חסויה, זאת לנוכח העובדה כי המבקש לא הצביע על כך שמדובר במידע גלוי שלא הועבר לידיו. יואר לעניין זה כי תעודת החסיון קבעה חסיון גורף על בקשות להפקת נתוני תקשורת. תחת חסיון זה גם מצוי גם המידע על איכונים שבוצעו במסגרת חקירה זו. הצידוק שבחסיון הגורף טעון בחינה ואולם זאת במסגרת הדיון שנקבע בבקשה להסרת החסיון, ולאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים והגורמים המקצועיים הרלוונטיים. לעת הזו אינני מביע כל עמדה בעניין למעו ההבהרה כי בשים לב לחסיון לא ניתן, בשלב זה, להענות לבקשה. לעניין הידיעה המודיעינית שתוכנה הועבר למבקש (ידיעה שמספרה 13-0014-886), בהתאם לתעודת החסיון, המידע החסוי מתייחס אך ורק לזהותו של האדם שמסר את הידיעה. בהתאם לכך, תוכן הידיעה אינו חסוי. המשיבה העבירה למבקש מסמך שנכתב ע"י באת-כוחה, ובו תוכן הידיעה, והתאריך בו ניתנה הידיעה. על אף שכותרת המסמך היא "פרפראזה לידיעה", טענה ב"כ המשיבה כי מדובר בתוכן זהה לתוכן הידיעה. למרות שאינני מטיל ספק בדברי ב"כ המשיבה כי הקלידה את תוכן הידיעה, סבורני כי על המשיבה להעביר למבקש את המסמכים הנוגעים לידיעה (ככל שיש כאלו) ולהסיר מהם פרטים חסויים, שעניינם זהותו של המודיע. בכפוף לאמור בנוגע לידיעה הנ"ל ובכפוף לנושא הבקשה להסרת חסיון, שטרם נדונה, הבקשה נדחית. המזכירות תשלח החלטה בדחיפות לב"כ הצדדים. ניתנה היום, י' תמוז תשע"ג, 18 יוני 2013, בהעדר הצדדים.